

ה"ת 34607/09/23 - שלומי בכר נגד משטרת ישראל ראובן חן

בית משפט השלום באילת

ה"ת 34607-09-23 בכר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופט גיל אדלמן
מבקש	שלומי בכר
נגד	
משיבה	משטרת ישראל
משיב פורמאלי	ראובן חן

החלטה

1. ביום 14.9.23 הגיש המבקש בקשה להחזרת תפוס - אופנוע מסוג YAMAHA דגם ABC X-MAX 300 מ.ר. 35724501 (להלן: התפוס, או האופנוע), אשר נמצא ברשות המשיבה.

המשיבה בתגובתה מיום 18.9.23 לא התנגדה, באופן עקרוני, להשיב את האופנוע אל המבקש, אך מסרה כי המשיב הפורמאלי (להלן: המשיב), ביקש אף הוא שהאופנוע יושב אליו. הנה כי כן, עלה כי הן המבקש והן המשיב, עתרו, כל אחד מהם, להחזיר את התפוס לידי.

2. אל נוכח המחלוקת בין הניצים, התבקשתי לקבוע למי מהם יימסר התפוס.

3. בהתאם לאמור לעיל, נקבע דיון לביורור הסוגייה, אשר נדחה מעת לעת בשל המצב הבטחוני. ביום 12.12.23 התקיים הדיון, בו נמסר לי תיק החקירה הקשור לתפוס על ידי המשיבה.

טיעוני הצדדים

4. המבקש טען כי התפוס בבעלותו החוקית עוד משנת 2018. על פי המבקש, הגם שהאופנוע בבעלותו, הוא השאירו, פיזית, במוסך "רותם סייקל" (להלן: המוסך) לאחר שרכש אופנוע חדש. המבקש טען כי השאיר את התפוס במוסך, על מנת שהאחרון ינסה למוכרו, וכך יקוזז המחיר מהאופנוע החדש שקנה.

המבקש טען עוד, כי בינו לבין המשיב היו קשרים עסקיים, והוא ידע שהוא משתמש בתפוס, בעת שזה היה בחזקת המוסך (ובבעלותו שלו, של המבקש). המבקש טען כי לאחר בדיקה שערך, הבין כי התפוס נקנה בכסף שלו (שהמשיב היה חייב לו בשל סכסוך עסקי) וביקש מהמשיב כי ישיב לו את התפוס.

המבקש סיפר כי גמר אומר להשיב לעצמו את אופנועו, לאחר שזה לא נמכר, ובמסגרת זו נטל מפתח נוסף שהיה ברשותו, ולקח את התפוס מחזקתו של המשיב.

לשאלת בית המשפט, השיב המבקש כי באמצעות מפתח נוסף שהיה ברשותו, לקח את התפוס מפתח חנותו של המשיב, ולאחר שהוגשה תלונה במשטרה, ולבקשתה, מסר את התפוס לתחנת המשטרה, שם הוא נמצא כעת.

5. בחקירתו הנגדית על ידי המשיב, טען המבקש כי לא קיבל תמורה מהמוסך עבור התפוס. כשהמשיב ביקש להטיח בפניו מסמכים שהיה בהם כדי לסתור את טענותיו, ענה המבקש כי הוא "אינו מאמין לו", וכי הוא "מזייף טפסים וחתימות".

המבקש הגיש לבית המשפט מסמכים כדלקמן:

- רישיון רכב מיום 06.08.2023 המאשר כי הוא הבעלים החוקי והרשום של התפוס.
- חשבונית מס 240004201 המאשרת את מחיר האופנוע החדש אותו רכש המבקש מהמוסך, בסך ₪ 83,000 (סומן מב/1).
- 6. המשיב מצידו טען כי הוא רכש את התפוס מהמוסך, ושילם עבורו. המשיב אישר כי לא הועברה הבעלות בתפוס.
- 7. המשיב סיפר כי המבקש לקח את האופנוע ללא רשותו, לאחר שזה היה בחזקתו ובשימוש, מיום 20.4.2019.
- 8. המשיב הציג לבית המשפט העתקי מסמכים (אשר נמצאו גם בתיק החקירה המשטרית שהוגש לבית המשפט על ידי המשיבה) כדלקמן:

מסמך "א" בתיק החקירה - הזמנת רכב מספר 240005532.

מסמך "ב" - אישור קבלת רכב מספר 240004809.

מסמך "ג" - הזמנת רכב מיום 14.4.2019 חתומה על ידי המבקש. ראו להלן.

מסמך "ג2" - הגדרת טופס חשבונית מיום 14.4.2019.

מסמך "ד" - העתק המחאה של המוסך בסך ₪ 23,000 מיום 30.9.2019.

מסמך "ה" - תצהיר בעת המוסך, מר עופרי, בכתב יד המעיד כי המבקש קיבל תמורה כספית עבור התפוס.

ממסך "ו" - הסכם מכירת התפוס בין המוסך לבין המשיב.

9. המשיב זימן לעדות את רותם עופרי, בעל המוסך (להלן: בעל המוסך או עופרי), אשר העיד כי מכר למבקש אופנוע חדש בעסקת "טרייד אין" **תמורת התפוס**, בעלות של 83,985 ₪. עופרי הפנה למסמך המסומן **ג/1** בתיק החקירה, **ממנו עלה כי המבקש שילם עבור האופנוע החדש סכום של 60,000 ₪, ואילו את יתרת הסכום (23,985 ₪) שילם באמצעות התפוס**. עוד העיד עופרי, כי בהמשך, העביר המחאה ליבואן על סך אותו הסכום תמורת התפוס שקיבל מהמבקש (ד).

10. עופרי הסביר כי בעת מכירת התפוס למשיב, ראה לפניו את העובדה שלפיה האחרון והמבקש הם שותפים עסקיים, ועל כך הניח שנושא העברת הבעלות עליו, יוסדר בין שניהם.

עופרי הוסיף, כי לאחר המכירה של האופנוע למשיב, **המבקש** פנה אליו פעמים רבות בבקשה שיסייע לו להעביר את הבעלות על התפוס ממנו, אל המשיב.

דין

11. עניין דומה במהותו לסוגיה דנא, נדונה בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו, בשבתו אז בבית משפט השלום בבאר שבע, במסגרת ה"ת 16-06-45058 (ב"ש) **רואה נגד משטרת ישראל** (להלן: עניין רואה), שם נדרש בית המשפט להוראות החוק החלות בבקשה להשבת תפוס, ולמהות קביעתו של בית המשפט בהכריעו בין צדדים שונים הטוענים לזכותם בחפץ.

בהחלטה מפורטת ובהירה, סקר בית המשפט את סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט - 1969 (להלן: הפסד"פ) המעניק לבית המשפט סמכות להורות כיצד לנהוג בחפץ תפוס. בין היתר, רשאי בית המשפט להורות על החזרת החפץ תפוס לבקשת אדם התובע זכות על התפוס:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח או בדרגה גבוהה מזו בדרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך) או על פי בקשת אדם התובע סכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שיקבעו בצו".

12. בהחלטתו הפנה בית המשפט בעניין רואה לפסיקת בית המשפט העליון, אשר "הדגיש את אופייה הזמני של ההכרעה בדבר הזכויות בנכס התפוס ואת האפשרות המוענקת לאדם התובע זכות בנכס, לרבות הצד שלא קיבל לידיו את התפוס, לתבוע זכותו בהליך אזרחי" (וראו לעניין זה אף ההפניה לע"פ 506/82 **שלמה גלזן נ' מדינת ישראל** פ"ד ל"ז (1) 409 (2.3.1983)).

בבש"פ 2671/01 **סיני נ' מילרה** (30.5.2001), אף אליו הפנה בית המשפט בעניין רואה, בחן בית המשפט העליון את התשתית הראייתית הנדרשת לקבלת הכרעה בדבר הזכויות בתפוס:

"...האפשרות המוענקת לאדם התובע זכות בחפץ לפתוח בהליך אזרחי רגיל לשם החזרת הנכס אליו מחזקת

את האופי המנהלי והזמני של הצו...ההחלטה של בית המשפט אינה מכריעה את שאלת הזכויות המהותיות בחפץ... בלי לקבוע מסמרות הייתי מאמץ בסוגיה הנדונה את העיקרון לצורך ההכרעה בדבר מסירת החפץ די בראיה לכאורה כי הטוען לזכות זכאי להחזקתו".

13. ובענייננו, לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, בעדות בעל המוסך, בתיק החקירה המשטרתי ובמסמכים שהוגשו לי, הגעתי לכלל מסקנה כי **יש למסור את התפוס לידי המשיב**. אני סבור כי התשתית הראייתית ברמה הנדרשת בהליך מסוג זה, כפי שהוצגה על ידי המשיב ונתמכה בראיות נוספות, מספיקה כדי לקבוע שהתפוס יושב לידי. להלן נימוקי.

14. מדברי המבקש בדיון, וכן מתיק החקירה, עלה כי הוא השתמש במפתח שהיה ברשותו, ולקח את התפוס מפתח עסקו של המשיב ללא רשותו: **"היה לי מפתח ספיר, הלכתי לחנות של רובי (המשיב - ג.א.) והנעתי את האופנוע לידו הוא ראה אותי שאני לקחתי את האופנוע. שעה אחרי זה התקשרו אלי מהמטרה"**.

15. עובדת היותו של האופנוע רשום על שמו של המבקש, אין לה כדי להועיל לו במסגרת ההליך דנא. זאת, נוכח העובדה הפשוטה שהן המשיב והן בעל המוסך העידו כי לא בוצעה העברת בעלות בתפוס, על אף שבפועל הוא נמכר למשיב, והועבר לחזקתו.

16. זאת ועוד, המשיב ובעל המוסך הציגו מסמכים, שנערכו בזמן אמת, שהעידו כי התפוס שימש בחלקו לתשלום עבור האופנוע החדש שרכש המבקש, עוד בשנת 2019 (ג1, ג2, ד).

אף עדותו של עופרי, בעל המוסך, במטרה (7.8.2023), תמכה בעובדה זו, שלפיה התפוס אינו אלא חלק מהתמורה ששילם המבקש למוסך, במסגרת עסקה אחרת:

"שלומי (המבקש - ג.א.) ורובי היו שותפים בשנת 2019. שלומי רכש ממני אופנוע ימאהה טימקס **והביא לי בטרייד אין קטנוע מסוג איקס מקס**. תקופה קצרה לאחר מכן הגיע רובי חן ואמר האופנוע של השותף שלי שלומי אצלך ואני לוקח אותו **ואז עשיתי הסכם מכירה עם רובי** ורובי לקח את האופנוע שניהם אמרו שהם יסתדרו על העברת בעלות כי הם שותפים."

17. התנהלותו של המשיב מחזקת אף היא את המסקנה אודות זיקתו לתפוס. ראשית, המשיב התלונן על גניבת התפוס אצל המטרה, מיד לאחר שהמבקש לקח את התפוס. שנית, המשיב הציג מסמכים אשר העידו כי רכש את התפוס מבעל המוסך, שילם תמורתו ונהג בו מנהג בעלים כבר מחודש ספטמבר 2019. שלישית, המשיב דבק בגרסתו וזימן לעדות את בעל המוסך, אשר אישר בעדותו כי אכן המשיב רכש ממנו את התפוס והוא קיבל תמורה עבורו.

למותר לציין כי במסגרת הליך זה וטיבו, לא מצאתי דופי בעדותו של בעל המוסך, ושוכנעתי כי הגם שזומן להעיד מאת

המשיב, הוא סיפר אודות עובדות שנמצאו בידיעתו האישית, באופן אובייקטיבי, ותוך שימוש בראיות שנערכו בזמן אמת (אשר אף נתפסו על ידי המשיבה).

18. אף עדותו של המבקש במשטרה (מיום 8.8.2023) לימדה כי הוא אישר שהעביר את האופנוע למוסך במסגרת רכישת האופנוע החדש, וכחלק מהתמורה, כדלקמן:

"שאלה: מתי נתת את האופנוע לרותם סייקל?"

תשובה: לפני 4 שנים והוא מכר אותו לרובי.

...

שאלה: יש לנו הסכם מכירה בין רותם סייקל לרובי חן. אתה קיבלת כסף תמורת המכירה של האופנוע?

תשובה: **קיבלתי אופנוע.**

שאלה: ברגע שהעברת את הבעלות על האופנוע וביצעת עסקה של העברת אופנוע ממך לרותם אז הוא יצא מהידיים שלך וזה לא משנה אם זה עדיין על שמך או לא על שמך כאשר ביצעת עסקה כזו.

תשובה: אבל הוא נוסע על השם שלי".

משמע, המבקש עצמו אישר כי העביר את התפוס למוסך, כחלק בלתי נפרד מהתמורה עבור האופנוע החדש אשר רכש. עולה מדברי המבקש כי התרעם על כך שהמשיב נוהג בתפוס כשהוא עדיין רשום בבעלותו.

19. לא נעלמו מעיני תסכולו וחששו של המבקש כי השיהוי המשמעותי בהעברת הבעלות על התפוס גרם לו לנזקים כספיים. מעדותו של המבקש אף עלו וצפו משקעים רבים ועגמת נפש כתוצאה מכישלון השותפות העסקית עם המשיב. המבקש טען, כי נגרמו לו הפסדים כספיים רבים, אך ברי כי ההליך שבפניו אין בו בכדי ליתן מזור לטענותיו אלו של המבקש. מעשיו של המבקש, קרי נטילת התפוס לחזקתו ללא קבלת אישור המשיב, אותם הצדיק המבקש כאקט של סעד עצמי, אינם מקנים לו, בנסיבות העניין של ההליך דנא, את הזכות לחזקה בתפוס.

סיכום

20. סיכומי של עניין, אני סבור כי התשתית הראייתית שהונחה בפניי על ידי המשיב היתה משכנעת מזו שהציג המבקש, וממילא הצדיקה השבת התפוס לחזקתו. אבהיר כי אין בהחלטתי זו כדי להכריע בשאלת הבעלות בתפוס. לצדדים שמורה הזכות לפתוח בהליך אזרחי מתאים אשר יכריע בסוגיה זו.

21. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על החזרת התפוס למשיב בכפוף לתנאים הבאים:

א. חתימה על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪.

ב. חתימת ערב צד ג' בסך 10,000 ₪.

ג. איסור דיספוזיציה או מכירה או העברת התפוס לידי אחר.

המשיבה תחזיר התפוס למשיב עם הצגת אישור על מילוי התנאים א' ו- ב'.

תוקפם של התנאים הנ"ל הוא למשך 180 ימים מהיום. אין בהחלטה זו כדי לייתר הצורך של המשיב לפעול על פי כל דין לעניין השימוש בתפוס.

המזכירות תעביר העתק מההחלטה למבקש, למשיבה ולמשיב.

תיק החקירה הושב לטוען המעצרים, משה ניסים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"ד, 24 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.